

[Birgith Mogensen]

være nedlagt inden 25 år. En undersøgelse viste for kort tid siden, at bevarelsen af kernekraftværker i Sverige nu har flertal.

Tilbage til Danmark. Vi kender alle de klare og positive svar i miljøministerens redegørelse med hensyn til sikkerheden ved brug af kernekraftværker. I øvrigt har miljøstyrelsen vurderet, at de danske arealer, som er reserverede til kernekraftværker, er gode i forhold til placeringspraksis i udlandet. Endvidere finder regeringen, inklusive CD, at det er sandsynliggjort, at elværkernes deponering af højradioaktivt affald i Danmark kan ske på betryggende måde i danske salthorste. I øvrigt er jeg sikker på, at mange lande vil stå i kø for at købe vort radioaktive affald. At vor energiforsyningsikkerhed vil blive stærkt forbedret, står helt klart, fordi det er muligt at opbevare nuklear energi meget billigt og til lang tids forbrug. En gang til sagt: vort miljø i luften, til vands og til lands vil blive kolossalt forbedret.

CD mener af disse grunde, at vi skal satse på produktionsklare kernekraftværker omkring år 2000 som afløsning for de til den tid nedslidte kraft- og kraftvarmeværker. Vi havde gerne set, at det var sket længe før, men i stedet fortsætter vi med at bygge miljøforurende olie- og kulenergivarmeværker, der vil kunne løse den største del af landets energi- og varmebehov ca. 12-18 år mere. Dog vil det blive nødvendigt med en årelang kampagne, der gør befolkningen klar over, at atombomber og kernekraftværker ikke kan sammenlignes.

I modsætning til den hidtil førte skræk-kampagne må vi på lang sigt give vores medborgere en totalt ærlig, redelig og saglig oplysning om kernekraft og denne energiforms i alle henseender gavnlige indflydelse på vores senere miljø- og energisituation. Det vil sige, at CD ikke kan tilslutte sig beslutningsforslag nr. B 12, idet vi ikke kan gå ind for en meget langsigtet energiplanlægning uden kernekraft.

Tinning (VS):

Det kommer formentlig ikke bag på nogen, at VS også kan støtte det foreliggende forslag, og vi kan ikke bare støtte det principielt, vi kan også støtte det fuldt og helt. Det eneste, vi interesserer os for at få belyst lidt nærmere under udvalgsarbejdet, er det sidste

afsnit i bemærkningerne til forslaget, hvor der står: »Inden restriktionerne ophæves, må regeringen dog overveje, om det af andre grunde vil være nødvendigt at opretholde byggerestriktioner i de tyndt befolkede områder i Danmark«.

Grunden til, at vi interesserer os for det, er selvfølgelig, at vi heller ikke vil støtte energiministerens eventuelle forsøg på at undersøge alting så grundigt, at vi aldrig kommer ud af stedet. Vi håber, at de undersøgelser selvfølgelig bliver gennemført, vurderingerne foretaget, tingene belyst, men alt sammen inden for så rimelig kort tid, at den danske befolkning kan få den velfortjente julegave, det vil være, at dette forslag bliver vedtaget.

I øvrigt må jeg indrømme, at hr. Svend Erik Hovmand endnu en gang gjorde et dybt indtryk på mig. Jeg havde ikke forestillet mig, det kunne ske endnu en gang og endda i løbet af den samme dag, men man overraskes jo gang på gang herinde. Hr. Svend Erik Hovmand holdt en tale, der i den grad var præget af fremsynetheden! Før var det den sociale retfærdighed, der drev venstres energipolitiske ordfører – nu er det minsandten fremsynetheden.

Imidlertid er vi nogle, der har arbejdet med fremsynethed en del flere år, end hr. Svend Erik Hovmand har forsøgt det, og jeg kan fortælle hr. Svend Erik Hovmand, at det ikke kan nytte noget, hvis man forsøger at arbejde fremsynet, at man som den grundlæggende synsvinkel siger, at alle muligheder uanset alt muligt skal holdes åbne, fordi alt kan tænkes. Det er selvfølgelig rigtigt, at alting kan tænkes, men det er ikke et grundlag at føre politik på. Det, vi skal tage stilling til i denne sag, er helt præcist, om a-kraft skal indgå i energiplanlægning, ja eller nej, og det skal den selvfølgelig ikke efter vores mening. Fremsynetheden kommer ikke ind dér, hvor vi siger: nej, det skal den ikke, men dér, hvor vi siger: så må vi selvfølgelig med det samme udvikle en anden form for energiplanlægning, der tager højde for kravene om fleksibilitet, forsyningsikkerhed, lokal indflydelse osv. Det er netop en energipolitik, der er koncentreret om øgede energibesparelser, langt større satsning på vedvarende energi og i det hele taget en ansvarlig ressourceudnyttelse. En sådan måde at tænke energipolitik på ville være ikke alene rimelig og rigtig, men oven i købet fremsynet.